

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No:2015/4529
Karar No:2016/298

REKABET KURUMU
Tarih : 29.04.2016
Sayı : 2830

Temyiz İsteminde Bulunan (Davacı) : Çolakoğlu Metalurji A.Ş.
Vekili : Av. Mehmet DEDEOĞLU
Hacı Adil Cad. Ortanca Sok. No:2
Levent - Beşiktaş / İSTANBUL

Karşı Taraf (Davalı) : Rekabet Kurumu
Üniversiteler Mah. 1597. Cad. No:9 Bilkent / ANKARA
Vekili : Av. Ayperi SAMANTIR - Aynı adreste.

İstem Özetini : Ankara 5. İdare Mahkemesi'nin 23.03.2015 tarih ve E:2014/191, K:2015/507. sayılı kararının; rekabete aykırı bir fiilin söz konusu olmadığı, soruşturma sürecinde savunma hakkına uyulmadığı, mükerrer ceza kesildiği, cezanın yalnızca ihlâl konu faaliyetlere ilişkin yıllık gayri safi hasıla dikkate alınarak uygulanması gerektiği, cezanın zamanaşımına uğradığı, idarî para cezasında ve Mahkeme kararında hukuka uygunluk bulunmadığı ileri sürülerek bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Temyiz isteminin reddi ile usul ve yasaya uygun olan İdare Mahkemesi kararının onanması gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hâkimi Enes YILDIZ'ın Düşüncesi : Dava konusu para cezasına konu fiil zamanaşımına uğradığından Rekabet Kurulu kararında hukuka uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle temyiz isteminin kabulü ile Mahkeme kararının bozulması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 17. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca davalının duruşma istemi yerinde görülmeyerek ve dosya tekemmül ettiğinden yürütmenin durdurulması istemi hakkında ayrıca bir karar verilmeksizin işin gereği görüldü:

Dava; demir çelik sektöründe faaliyet gösteren teşebbüsler hakkında başlatılan soruşturma sonucunda, davacı şirkete yatay anlaşmalar yoluyla 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiği gerekçesiyle Dairemizin 14.05.2008 tarih ve E:2006/1113, K:2008/4207 sayılı iptal kararı göz önüne alınarak 2003 mali yılı sonunda oluşan yıllık gayri safi gelirlerinin binde biri oranında 802.280,96-TL tutarında idarî para cezası uygulanmasına ilişkin 03.10.2013 tarih ve 13-56/778-331 sayılı Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılmış; İdare Mahkemesi'nce; bakılan davada iptali istenilen işlemin, yargı kararı ile iptal edilen ve hukuk aleminden kalkan bir işlemin iptal kararının gerekçeleri doğrultusunda yeniden tesis edilmesi niteliğinde olduğu, Rekabet Kurulu kararının yargı kararının gerekçelerinin

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No:2015/4529
Karar No:2016/298

yerine getirilmesi zorunluluğuna istinaden tesis edildiği, iptal edilen ilk karara karşı açılan davada yargılama sürecinin devam ediyor olmasının yargı kararı gereklerinin yerine getirilmesi zorunluluğunu bertaraf etmeyeceği, ilk kararın iptal edilerek hukuk aleminden kalkması sebebiyle mükerrer ceza tesisi durumunun söz konusu olmadığı, devam eden yargılama sürecinde mevcut durumu değiştirecek bir karar verilmesi hâlinde idarece bu karar doğrultusunda yeni bir işlem tesis edileceği, davacı şirket tarafından ilk karara istinaden ödenen fazladan ceza miktarının da geri alınabileceği, dava konusu işlemin Danıştay 13. Dairesi'nin iptal kararı doğrultusunda ve karar gereklerine uygun olarak tesis edildiği, öte yandan, davacı şirket tarafından Rekabet Kurulu'nun 14.10.2005 tarih ve 05-68/958-259 sayılı ilk kararının soruşturma sürecine ve bu kararla tespit edilen rekabete aykırı eylemlere ilişkin iddiaların ileri sürüldüğü görülmekteyse de, bu hususların Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 14.05.2008 tarih ve E:2006/1113, K:2008/4207 sayılı kararında değerlendirilerek karşılandığı, bu kararda davacı şirketin de bulunduğu teşebbüslerin 4054 sayılı Kanunun 4. maddesini ve rekabeti açıkça ihlal ettiklerinin tespit edildiği, iptal kararının yalnızca cezada artırım uygulanmasının hukuka aykırı olduğu gerekçesine dayandığı, yine, davacı tarafından, ihlâl konu faaliyetler üzerinden değil tüm ciro üzerinden ceza hesaplanmasının hukuka aykırı olduğu ileri sürülmüşse de, 4054 sayılı Kanun uyarınca, ilgililerin gayri safi gelir unsurları arasında bir ayrıma gidilmeksizin mali yıl sonunda oluşan yıllık gayri safi gelirlerinin tümünün esas alınması gerektiği, son olarak, davacı tarafından cezanın zamanaşımına uğradığı iddia edilmekle birlikte, dava konusu idarî para cezasının yargı kararının uygulanması niteliğinde olduğu, açıklanan nedenlerle dava konusu işlemde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiş, bu karar davacı şirket tarafından temyiz edilmiştir.

Davanın yukarıda özetlenen gerekçeyle reddi yolundaki temyize konu Ankara 5. İdare Mahkemesi'nin 23/03/2015 tarih ve E:2014/191, K:2015/507 sayılı kararında, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinin 1. fıkrasında sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisi bulunmadığından, temyiz istemi yerinde görülmeyle anılan Mahkeme kararının **ONANMASINA**; dosyanın anılan Mahkeme'ye gönderilmesine, kullanılmayan 45,60.-TL yürütmeyi durdurma harcının istemi hâlinde davacıya iadesine, bu kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (on beş) gün içerisinde kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere, 16.02.2016 tarihinde oyçokluğuyla karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Nevzat	H. Neşe	Nizamettin	Zeki	Fatih Mehmet
ÖZGÜR	SARI	KALAMAN	YİĞİT	ALKIŞ
(X)				

(X) KARŞI OY :

Davacı şirkete idarî para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılan davada, idari para cezasına esas alınan fiillerin cezalandırılabilmesi açısından, soruşturma zamanaşımı süresinin dolup dolmadığı hususunun irdelenmesi gerekmektedir.

Zamanaşımına ilişkin olarak, 4054 sayılı Kanun'un dava konusu olay tarihinde yürürlükte bulunan "Para Cezaları ve Süreli Para Cezalarında Zamanaşımı" başlıklı 19. maddesinde; Kurulun para cezası ve süreli para cezası verme yetkisinin madde devamında belirtilen zamanaşımı sürelerine tabi olduğu, zamanaşımı sürelerinin; teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin başvurusu veya bildirimle, bilgi verme ya da yerinde inceleme yapılmasıyla ilgili hükümlerin ihlali hâlinde üç yıl, diğer hâllerde beş yıl olduğu; sürenin, ihlalin vuku bulduğu gün işlemeye başlayacağı; sürekli veya tekrarlanan ihlaller söz konusu ise sürenin, ihlalin sona erdiği ya da en son tekrarlandığı günden itibaren başlayacağı; bu ihlalle ilgili olarak Kurulun inceleme veya araştırma amacıyla yapacağı herhangi bir işlemin, bu işlemin ilgili taraflardan birine tebliği anından itibaren zamanaşımını keseceği; karar aleyhine yargı yoluna başvurulmuş olmasının zamanaşımı süresini keseceği hükümleri yer almakta iken, anılan madde 23.01.2008 tarih ve 5728 nolu Kanun ile yürürlükten kaldırılmış, zamanaşımına ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmediği gibi, gerek bu yeni düzenlemede, gerekse 5728 sayılı Kanun'da zamanaşımına ilişkin eski hükümlerin geçerli olacağı yönünde bir hüküm de yer almamıştır.

5728 sayılı Kanun'un gerek genel, gerekse madde gerekçesinde bu değişikliklerin nedeni, "Idarî yaptırım kararlarının tebliği, kesinleşmesi, takip ve tahsili ile zamanaşımı konuları Kabahatler Kanunu'nun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin düzenlemelere madde metninde yer verilmemiştir." denilerek açıklanmıştır.

01 Haziran 2005 tarihinde yürürlüğe giren, 19 Aralık 2006 tarih ve 26381 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 5560 sayılı Kanun ile bazı maddeleri değiştirilen 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 2. maddesinde, "Kabahat" deyiminin, Kanun'un karşılığında idarî yaptırım uygulanmasını öngördüğü haksızlık anlamına geldiği belirtilmiş; 3. maddesinde, bu Kanun'un; idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer Kanunlarda aksine hüküm bulunmaması hâlinde; diğer genel hükümlerinin, idarî para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında uygulanacağı düzenlenmiş; anılan Kanun'un genel hükümleri arasında yer alan "Soruşturma Zamanaşımı" başlıklı 20. maddesinin 1. fıkrasında; soruşturma zamanaşımının dolması hâlinde kabahatten dolayı kişi hakkında idarî para cezasına karar verilemeyeceği, 2. fıkrasında; soruşturma zamanaşımının, Ellibin Türk Lirası veya daha fazla idarî para cezasını gerektiren kabahatlerde dört yıl olduğu; 4. fıkrasında ise; zamanaşımı süresinin, kabahate ilişkin tanımdaki fiilin işlenmesiyle veya neticenin gerçekleşmesiyle işlemeye başlayacağı ifade edilmiş, zamanaşımını kesen veya durduran herhangi bir düzenlemeye madde metninde yer verilmemiştir.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No:2015/4529,
Karar No:2016/298

Diğer taraftan, 5326 sayılı Kanun'un "Zaman Bakımından Uygulama" başlıklı 5. maddesinde ise; 26.09.2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun zaman bakımından uygulamaya ilişkin hükümlerinin kabahatler bakımından da uygulanacağı belirtilmiş, bu maddenin atıf yaptığı 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 7. maddesinin 2. fıkrasında; suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümleri farklı ise, failin lehine olan kanunun uygulanacağı ve infaz olunacağı kurala bağlanmıştır.

Bu durumda, idarî yaptırımlar bakımından ceza verilmesinin dayanağı kuralın yürürlükten kaldırılması veya lehe düzenleme yapılması yoluyla ortaya çıkan yeni hukukî durumun dikkate alınması veya failin işlendiği tarihte yürürlükte bulunan düzenlemeye göre aleyhte hükümler getiren düzenlemelerin dikkate alınmaması gerekmekte olup; zamanaşımına ilişkin hükümler açısından da, zamanaşımı hükümlerinin, sonuçları bakımından yerine getirme (infaz) aşaması yönünden sonuçlar doğurduğu kuşkusuz olmakla birlikte, esas itibarıyla ceza verme ve cezayı infaz etme imkânını ortadan kaldırdığı ve bu anlamda maddî ceza hukukuna ilişkin olduğundan, lehe kanunun uygulanması bakımından dikkate alınması gerekmektedir.

Diğer yandan, "zamanaşımı engeli" olarak da ifade edilen zamanaşımını durduran veya kesen sebepler istisnai olup, kural zamanaşımı süresinin engelsiz devam etmesidir. Bu nedenle, zamanaşımı engelleri tahdidi olup, yorum yoluyla genişletilmesi mümkün bulunmamaktadır.

Dosyanın incelenmesinden; demir çelik sektöründe faaliyet gösteren teşebbüsler hakkında başlatılan soruşturma sonucunda, davacı şirkete 2004 yılı sonuna kadar yatay anlaşmalar yoluyla 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlal ettiğinden bahisle 14.10.2005 tarih ve 05-68/958-259 sayılı Kurul kararı ile idari para cezası verildiği, anılan kararın ceza miktarının hukuka aykırı olduğundan bahisle Dairemizin 14.05.2008 tarih ve E:2006/1113, K:2008/4207 sayılı kararıyla davacı şirket ile ilgili kısmının iptaline karar verildiği, dava konusu Kurul kararının yargı mercii tarafından iptal edilen bu işlemin yeniden ele alınmasına ilişkin bulunduğu anlaşılmaktadır.

Bu çerçevede, somut olayda, Kurul kararında kesin bir tarih tespit edilmemiş olmakla birlikte, ihlâlin en son 2004 yılı içerisinde gerçekleştirildiği göz önüne alındığında, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'na göre zamanaşımı süresinin 2012 yılı sonunda dolacağı ve anılan Kanunda zamanaşımını kesen herhangi bir nedene yer verilmediği ve bunun yorum yoluyla da genişletilemeyeceği anlaşıldığından, Kurul'un ceza verme yetkisi zamanaşımına uğradıktan sonra 03.10.2013 tarihinde tesis edilen dava konusu Kurul kararında hukuka uygunluk bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, temyiz isteminin kabulüyle Mahkeme kararının bozulması gerektiği düşüncesiyle aksi yönde oluşan karara katılmıyorum.

Başkan
Nevzat ÖZGÜR